

806

UMOWA

**między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej
o międzynarodowych przewozach drogowych,**

podpisana w Warszawie dnia 30 sierpnia 1996 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Federacji Rosyjskiej, zwane dalej Umawiającymi się Stronami, kierując się dążeniem do rozwoju samochodowej komunikacji pasażerskiej i towarowej między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, a także dążąc do ułatwienia tej komunikacji, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zgodnie z niniejszą Umową wykonywane są drogowe przewozy podróżnych i ładunków, między obu państwami, w tranzycie przez ich terytoria, a także do/z państw trzecich, pojazdami zarejestrowanymi w Rzeczypospolitej Polskiej i w Federacji Rosyjskiej.

Artykuł 2

W rozumieniu niniejszej Umowy następujące określenia oznaczają:

1. „Przewoźnik” — osobę fizyczną lub prawną, zarejestrowaną na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron i dopuszczoną, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej Państwa, do wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych podróżnych i ładunków.

2. „Pojazd samochodowy”:

— przy przewozach ładunków — samochód ciężarowy, samochód ciężarowy z przyczepą, ciągnik samochodowy lub ciągnik samochodowy z naczepą,

— przy przewozach podróżnych — autobus, tj. pojazd samochodowy przeznaczony do przewozu podróżnych i posiadający co najmniej 8 miejsc siedzących nie licząc miejsca kierowcy, a także autobus z przyczepą do przewozu bagażu.

3. „Regularne przewozy podróżnych” — przewozy podróżnych, wykonywane autobusami według uprzednio uzgodnionej trasy przejazdu ze wskazaniem początkowego i końcowego punktu przejazdu oraz przystanków.

4. „Nieregularne przewozy” — wszystkie pozostałe przewozy.

Artykuł 3

1. Regularne przewozy podróżnych autobusami w ruchu dwustronnym i tranzytowym wykonywane są na podstawie zezwoleń wydawanych przez właściwe organy Umawiających się Stron.

2. Wnioski dotyczące zorganizowania takich przewozów Strony przekazują sobie wzajemnie odpowiednio wcześniej za pośrednictwem właściwych organów Umawiających się Stron. Wnioski powinny zawierać dane dotyczące: nazwy przewoźnika (firma), trasy przejazdu, rozkładu jazdy, taryfy, przystanków, na których podróźni będą wsiadali i wysiadali, jak również planowanego czasu i częstotliwości przewozów.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron będą wydawały zezwolenia (w formie pisemnej) na odcinki dróg, przebiegające przez terytoria ich państw.

Artykuł 4

1. Nieregularne przewozy podróżnych autobusami między obydwoma krajami albo tranzytem przez ich terytoria wykonywane są bez zezwoleń w przypadkach gdy grupa podróżnych w tym samym składzie jest przewożona tym samym autobusem na całej trasie przejazdu:

- a) jeżeli przewóz rozpoczyna się i kończy na terytorium Umawiającej się Strony państwa rejestracji autobusu,
- b) jeżeli przewóz rozpoczyna się na terytorium Umawiającej się Strony państwa rejestracji autobusu i kończy na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, pod warunkiem, że autobus opuści to terytorium w stanie próżnym.

2. Zezwolenia także nie wymaga:

- a) wjazd pustych autobusów w celu powrotnego przewozu przez tego samego przewoźnika grupy podróżnych z miejsca znajdującego się na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, do którego ta grupa była wcześniej przywieziona (w przypadku wymienionym w ustępie 1 litera „b” niniejszego artykułu) do miejsca początkowego wyjazdu,
- b) zamiana niesprawnego autobusu na inny autobus.

3. Przy wykonywaniu przewozów przewidzianych w ustępie 1 i ustępie 2 litera „a” niniejszego artykułu, kierowca autobusu obowiązany jest posiadać dokument, zawierający listę podróżnych według wzoru uzgodnionego przez właściwe organy Umawiających się Stron.

4. Nieregularne przewozy podróżnych niezgodnie z postanowieniem ustępu 1 i 2 niniejszego artykułu wymagają w każdym oddzielnym przypadku zezwole-

nia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony. Właściwe organy Umawiających się Stron wzajemnie uzgadniają tryb wymiany tych zezwoleń i ich wzór.

Artykuł 5

1. Przewozy ładunków między obu państwami lub w tranzycie przez ich terytoria, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 6 niniejszej Umowy, wykonywane są pojazdami samochodowymi na podstawie zezwoleń wydawanych przez właściwe organy Umawiających się Stron.

2. Na każdy przewóz ładunków wymagane jest oddzielne zezwolenie, które uprawnia do wykonania jednej jazdy tam i z powrotem, o ile nie zostanie to inaczej określone w samym zezwoleniu.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron corocznie będą przekazywać sobie wzajemnie uzgodnioną ilość formularzy zezwoleń na przewozy ładunków. Formularze te powinny posiadać pieczęć i podpis właściwego organu wydającego zezwolenia.

4. Właściwe organy Umawiających się Stron wzajemnie uzgadniają tryb wymiany formularzy zezwoleń.

Artykuł 6

1. Zezwolenia wymienione w artykule 5 niniejszej Umowy nie są wymagane przy przewozach:

- a) eksponatów, urządzeń i materiałów przeznaczonych na targi i wystawy,
- b) środków transportu, zwierząt oraz różnego rodzaju sprzętu i mienia przeznaczonego do przeprowadzania imprez sportowych,
- c) dekoracji oraz rekwizytów teatralnych, instrumentów muzycznych, wyposażenia i sprzętu niezbędnego dla realizacji zdjęć filmowych, audycji radiowych i telewizyjnych,
- d) ciał i prochów osób zmarłych,
- e) uszkodzonych pojazdów, zarejestrowanych na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron,
- f) mienia przesiedleńczego,
- g) ładunków wykonywanych pojazdami o nośności do 3,5 ton i masie całkowitej do 6 ton,
- h) ładunków, na których przewóz zgodnie z artykułem 7 niniejszej Umowy, otrzymano zezwolenie specjalne.

Nie wymaga się zezwoleń na przejazd samochodów pomocy drogowej.

2. Wyjątki przewidziane w punktach „a”, „b” i „c” ustępu 1 niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko w przypadku, gdy ładunek podlega zwrotowi do państwa, w którym został zarejestrowany pojazd samochodowy bądź ładunek będzie przewożony przez terytorium państwa trzeciego.

3. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 18 niniejszej Umowy jest upoważniona do zmiany zakresu stosowanych zwolnień z wymogu posiadania zezwoleń.

Artykuł 7

1. Jeżeli gabaryty lub ciężar pojazdu samochodowego jadącego bez ładunku lub z ładunkiem, a także nacisk na oś przekraczają normy obowiązujące na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, a także przy przewozach niebezpiecznych ładunków, przewoźnik obowiązany jest posiadać specjalne zezwolenie wydane przez właściwy organ drugiej Umawiającej się Strony.

2. Jeżeli wymienione w punkcie 1 niniejszego artykułu zezwolenie przewiduje przejazd pojazdu samochodowego na określonej trasie, przewóz powinien odbywać się po tej trasie.

Artykuł 8

1. Przewozy przewidziane w niniejszej Umowie mogą być wykonywane tylko przez przewoźników, którzy zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem własnego państwa mają prawo do wykonywania przewozów międzynarodowych.

2. Pojazdy samochodowe uczestniczące w przewozach międzynarodowych powinny posiadać znaki rejestracyjne i rozpoznawcze własnego państwa.

Artykuł 9

1. Przewoźnikowi nie zezwala się na wykonywanie przewozów podróży i ładunków między dwoma punktami, znajdującymi się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Przewoźnik może wykonywać przewozy z terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony na terytorium trzeciego państwa oraz z terytorium trzeciego państwa na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron, jeżeli otrzyma specjalne zezwolenie wydane przez właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

1. Kierowca autobusu lub samochodu ciężarowego powinien posiadać krajowe lub międzynarodowe prawo jazdy, którego kategoria powinna odpowiadać prowadzonemu przez niego pojazdowi samochodowemu, jak również krajowe dokumenty rejestracyjne pojazdu samochodowego.

2. Zezwolenie oraz inne dokumenty, które są wymagane stosownie do postanowień niniejszej Umowy, powinny znajdować się w pojeździe samochodowym, którego one dotyczą, i powinno się je okazywać na żądanie właściwych organów kontrolnych.

Artykuł 11

1. Przewoźnicy wykonujący przewozy podróźnych i ładunków, na podstawie niniejszej Umowy, uiszczają na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony opłaty drogowe i podatki zgodnie z obowiązującym w tym państwie ustawodawstwem wewnętrznym.

2. Właściwe organy obu Umawiających się Stron mogą na zasadach wzajemności uzgodnić częściowe lub całkowite zwolnienie z opłat drogowych, przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 7 ustęp 1 niniejszej Umowy.

Artykuł 12

1. Przy wykonywaniu przewozów, na podstawie niniejszej Umowy, zwolnione zostają z opłat celnych, podatków oraz pozwoleń przywożone na obszar drugiej Umawiającej się Strony:

- a) paliwo znajdujące się w zbiornikach wbudowanych fabrycznie, przewidzianych dla każdego modelu pojazdu samochodowego, połączonych technologicznie i konstrukcyjnie z układem paliwowym silnika,
- b) smary w ilościach niezbędnych do wykorzystywania podczas przewozu,
- c) części zapasowe i narzędzia przeznaczone do naprawy pojazdu samochodowego wykonującego przewóz międzynarodowy.

2. Niewykorzystane części zapasowe podlegają z powrotem wywozowi, a części wymienione winny być wywiezione lub zniszczone bądź zdane w trybie ustalonym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 13

Na podstawie niniejszej Umowy przewozy mogą być wykonywane pod warunkiem obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Przewoźnik obowiązany jest wcześniej ubezpieczyć każdy pojazd samochodowy, wykonujący powyższe przewozy.

Artykuł 14

W zakresie kontroli granicznej, celnej i sanitarnej stosowane będą postanowienia umów międzynarodowych, których uczestnikami są obie Umawiające się Strony, a przy rozstrzyganiu spraw, nieuregulowanych tymi umowami stosowane będzie wewnętrzne ustawodawstwo każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 15

Kontrola graniczna, celna i sanitarna przy przewozach osób ciężko chorych, regularnych przewozach podróźnych oraz przewozach zwierząt i ładunków szybko psujących się będzie odbywała się poza kolejnością.

Artykuł 16

Przewoźnicy obu Umawiających się Stron obowiązani są przestrzegać przepisów ruchu drogowego oraz innych przepisów prawa państwa, na którego terytorium znajduje się pojazd samochodowy.

Artykuł 17

1. W przypadku naruszenia przez przewoźnika postanowień niniejszej Umowy, właściwe organy Umawiającej się Strony na terytorium, której pojazd samochodowy jest zarejestrowany, zobowiązane są na prośbę właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony, na terytorium państwa której naruszenie miało miejsce, niezależnie od obowiązującego ustawodawstwa wewnętrznego własnego państwa zastosować jeden z następujących środków:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia, że w razie powtórnego naruszenia będą w stosunku do niego zastosowane środki wymienione pod literą „c” niniejszego ustępu,
- c) czasowe zawieszenie lub całkowite pozbawienie przewoźnika praw do wykonywania przewozów, wydanych na podstawie postanowień niniejszej Umowy.

Właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony, winny być poinformowane o podjętych środkach.

2. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie, obowiązującym w państwie na terytorium którego naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 18

1. W celu wykonania postanowień niniejszej Umowy Umawiające się Strony powołają Komisję Mieszaną, która będzie zbierała się nie rzadziej, niż raz w roku.

2. Wykonanie niniejszej Umowy odbywa się zgodnie z postanowieniami Protokołu, stanowiącego integralną część Umowy (załącznik nr 1).

Artykuł 19

Sprawy nieuregulowane niniejszą Umową oraz umowami międzynarodowymi, których uczestnikami są obie Umawiające się Strony, będą rozstrzygane

zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 20

Niniejsza Umowa nie narusza praw i obowiązków Umawiających się Stron, wynikających z innych zawartych przez nie umów międzynarodowych.

Artykuł 21

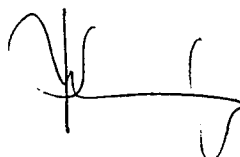
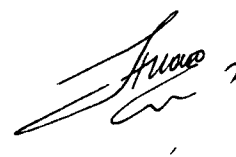
Niniejsza Umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron, wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany not dyplomatycznych, stwierdzających jej przyjęcie i zachowuje swoją ważność aż do upływu 90 dni od dnia, w którym jedna z Umawiających się Stron zawia-

domi w drodze notyfikacji drugą Umawiającą się Stronę o wypowiedzeniu Umowy.

Sporządzono w Warszawie dnia 30 sierpnia 1996 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Federacji Rosyjskiej

Załącznik nr 1

PROTOKÓŁ

o stosowaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych

W zakresie stosowania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, podpisanej w Warszawie w dniu 30 sierpnia 1996 r. uzgodniono, co następuje:

1. W rozumieniu powołanej Umowy pod pojęciem właściwe organy należy rozumieć:

— ze Strony Polskiej — Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej,

— ze Strony Rosyjskiej — Ministerstwo Transportu Federacji Rosyjskiej.

2. Każde zezwolenie przewidziane w artykule 4 ustęp 4 i artykule 5 powołanej Umowy jest ważne zarówno na przewozy dwustronne i tranzytowe tam i z powrotem.

Zezwolenia, o których mowa w art. 5 Umowy nie zwalniają przewoźników i właścicieli ładunków od obowiązku uzyskiwania zezwoleń celnych na ładunki, przewidzianych w przepisach wewnętrznych Każdej ze Stron.

3. Stosownie do artykułu 8 ustęp 2 Umowy, przyczepy i naczepy mogą mieć znaki rejestracyjne i rozpoznawcze innych krajów pod warunkiem, że samochody ciężarowe lub ciągniki samochodowe będą posiadać znaki rejestracyjne i rozpoznawcze Rzeczypospolitej Polskiej lub Federacji Rosyjskiej.

4. Każda z Umawiających się Stron będzie współdziałała na rzecz terminowego otrzymania wiz dla kie-

rowców pojazdów samochodowych, wykonujących przewozy zgodnie z Umową, jak również dla innych członków załogi.

5. Postanowienia artykułu 12 ustęp 1 punkt a powołanej Umowy obejmują paliwo, znajdujące się w zbiornikach, zainstalowanych przez producenta tylko w samochodach i ciągnikach samochodowych oraz paliwo znajdujące się w zbiornikach zainstalowanych w przyczepach lub naczepach i przeznaczone do zapewnienia pracy instalacji chłodniczych chłodzi.

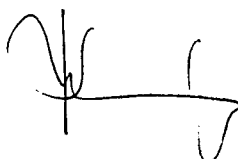
6. W artykułach 14 i 15 pod pojęciem „kontrola sanitarna” należy rozumieć kontrolę sanitarną, weterynaryjną oraz fitosanitarną.

7. Druki zezwoleń przewidziane Umową przekazywane są wzajemnie przez właściwe organy bezpłatnie.

Niniejszy Protokół stanowi integralną część Umowy. Sporządzono w Warszawie dnia 30 sierpnia 1996 r. w dwóch identycznych egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Federacji Rosyjskiej

PROTOKÓŁ

o wprowadzeniu zmian i uzupełnień do Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych oraz do Protokołu o jej stosowaniu

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rząd Federacji Rosyjskiej uzgodniły wprowadzenie do Protokołu o stosowaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, podpisanej w Warszawie w dniu 30 sierpnia 1996 r., następujących zmian i uzupełnień:

1. Dla dokonania zmiany punktu 1 Protokołu o stosowaniu powyższej Umowy pod pojęciem właściwe organy należy rozumieć:

- ze Strony polskiej — Ministra Infrastruktury Rzeczypospolitej Polskiej,
- ze Strony rosyjskiej — Ministerstwo Transportu Federacji Rosyjskiej.

W przypadku zmiany nazw tych organów, Strony powiadomią się drogą dyplomatyczną.

2. Uzupełnić punkt 2 Protokołu następującym sformułowaniem:

„W celu osiągnięcia równowagi przy wykonywaniu przewozów ładunków do/z państw trzecich liczbę zezwoleń specjalnych, o których mowa w artykule 9 ustęp 2 powyższej Umowy, określa się w zależności od rocznego kontyngentu zezwoleń na przewozy dwustronne i tranzytowe przewidziane w artykule 5 ustęp 3 powyższej Umowy”.

3. Punkt 5 Protokołu zapisać następująco:

„Artykuł 12 ustęp 1 litera a) powyższej Umowy rozciąga się na wwóz i wywóz paliwa znajdującego się

w zbiornikach paliwa zainstalowanych na stałe przez producenta w:

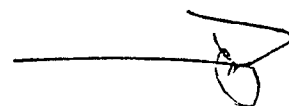
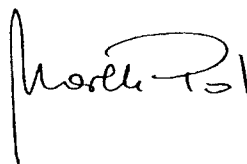
- pojazdach samochodowych służących do przewozu ładunków, w ilości nieprzekraczającej 200 litrów, a także w przyczepach i naczepach wyposażonych w układ chłodzenia w ilości nieprzekraczającej 200 litrów,
- pojazdach samochodowych służących do przewozu pasażerów, w ilości nieprzekraczającej 600 litrów”.

Niniejszy Protokół wchodzi w życie z dniem ostatniego pisemnego zawiadomienia o wypełnieniu przez Strony wewnętrznych procedur, niezbędnych dla jego wejścia w życie, i stanowi integralną część Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych z dnia 30 sierpnia 1996 r. oraz Protokołu o jej stosowaniu.

Sporządzono w St. Petersburgu dnia 11 września 2003 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Federacji Rosyjskiej

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о международном автомобильном сообщении

Правительство Республики Польша и Правительство Российской Федерации, именуемые в дальнейшем Договаривающимися Сторонами, желая развивать автомобильное пассажирское и грузовое сообщение между обоими государствами и транзитом по их территориям, а также желая облегчить это сообщение, согласились о нижеследующем:

СТАТЬЯ 1

В соответствии с настоящим Соглашением осуществляются автомобильные перевозки пассажиров и грузов между обоими государствами и транзитом по их территориям, а также в/из третьих стран автотранспортными средствами, зарегистрированными в Республике Польша или Российской Федерации.

СТАТЬЯ 2

В настоящем Соглашении следующие понятия означают:

1. "Перевозчик" - любое физическое или юридическое лицо, зарегистрированное на территории государства одной из Договаривающихся Сторон и имеющее право в соответствии с его национальным законодательством осуществлять международные перевозки пассажиров и грузов.

2. "Автотранспортное средство":

при перевозке грузов - грузовой автомобиль, грузовой автомобиль с прицепом, автомобильный тягач или автомобильный тягач с полуприцепом;

при перевозке пассажиров - автобус, то есть автотранспортное средство, предназначенное для перевозки пассажиров и имеющее не менее 8 мест для сидения, не считая места водите-

ля, а также автобус с прицепом для перевозки багажа.

3. "Регулярные перевозки пассажиров" - перевозки пассажиров, осуществляемые автобусами по заранее согласованному маршруту следования с указанием начального и конечного пунктов движения и промежуточных пунктов остановки.

4. "Нерегулярные перевозки" - все остальные виды перевозок.

СТАТЬЯ 3

1. Регулярные перевозки пассажиров автобусами осуществляются в двустороннем и транзитном сообщении на основании разрешений, выдаваемых по согласованию между компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. Предложения об организации таких перевозок заблаговременно передаются друг другу компетентными органами Договаривающихся Сторон. Эти предложения должны содержать данные о перевозчике (фирме), маршруте следования, расписании движения, тарифе, пунктах остановки, на которых перевозчик будет производить посадку и высадку пассажиров, а также о намечаемом периоде и регулярности выполнения перевозок.

3. Компетентные органы Договаривающихся Сторон будут выдавать разрешения на перевозки (в письменной форме) на тот участок пути, который проходит по территории их государств.

СТАТЬЯ 4

1. Разрешения на выполнение нерегулярных перевозок пассажиров автобусами между обоими государствами или транзитом по их территориям не требуется в случае, когда группа пассажиров одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе в продолжении всей поездки и при этом:

а) поездка начинается и заканчивается на территории государства той Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус;

б) поездка начинается на территории государства Договаривающейся Стороны, где зарегистрирован автобус, и заканчивается на территории государства другой Договаривающейся Стороны,

при условии, что автобус покидает эту территорию пустым.

2. Разрешение также не требуется:

а) для въезда порожних автобусов в целях обратной перевозки тем же перевозчиком группы пассажиров из пункта, находящегося на территории государства другой Договаривающейся Стороны, в который эта группа была ранее доставлена (в случае, указанном в подпункте "б" пункта 1 настоящей статьи), в пункт первоначального отправления;

б) при замене неисправного автобуса другим автобусом.

3. При выполнении перевозок, предусмотренных в пункте 1 и подпункте "а" пункта 2 настоящей статьи, водитель автобуса должен иметь список пассажиров, составленный по специальной форме, согласованной компетентными органами Договаривающихся Сторон.

4. Нерегулярные перевозки пассажиров, не отвечающие положениям пунктов 1 и 2 настоящей статьи, требуют в каждом отдельном случае разрешения компетентных органов другой Договаривающейся Стороны.

Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок выдачи этих разрешений и их форму.

СТАТЬЯ 5

1. Перевозки грузов между обоими государствами или транзитом по их территориям, за исключением перевозок, предусмотренных в статье 6 настоящего Соглашения, осуществляются автотранспортными средствами на основании разрешений, выдаваемых компетентными органами Договаривающихся Сторон.

2. На каждую перевозку грузов должно быть выдано отдельное разрешение, которое дает право на выполнение одного рейса туда и обратно, если иное не оговорено в самом разрешении.

3. Компетентные органы Договаривающихся Сторон ежегодно будут передавать друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений на перевозки грузов. Эти бланки должны иметь печать и подпись компетентного органа, выдающего разрешения.

4. Компетентные органы Договаривающихся Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений.

СТАТЬЯ 6

1. Разрешения, указанные в Статье 5 настоящего Соглашения, не требуются на выполнение перевозок:

а) экспонатов, оборудования и материалов, предназначенных для ярмарок и выставок;

б) транспортных средств, животных, а также различного инвентаря и имущества, предназначенных для проведения спортивных мероприятий;

в) театральных декораций и реквизита, музыкальных инструментов, оборудования и принадлежностей для киносъемок, радио- и телевизионных передач;

г) тел и праха умерших;

д) поврежденных автотранспортных средств, зарегистрированных на территории государства одной из Договаривающихся Сторон;

е) движимого имущества при переселении;

ж) грузов автомобилями грузоподъемностью до 3,5 тонн и общим весом до 6 тонн;

з) грузов, на перевозку которых в соответствии со статьей 7 настоящего Соглашения, получено специальное разрешение.

Разрешения не требуется для проезда автомобилей технической помощи.

2. Исключения, предусмотренные в подпунктах "а", "б", и "в" пункта 1 настоящей статьи, действуют только в том случае, если груз подлежит возврату в государство, в котором зарегистрировано автотранспортное средство, или если груз будет перевозиться на территорию третьего государства.

3. Смешанная комиссия, предусмотренная статьей 18 настоящего Соглашения, вправе предусматривать и иные случаи перевозок грузов без разрешения.

СТАТЬЯ 7

1. Перевозчик должен получить специальное разрешение компетентного органа другой Договаривающейся Стороны, если габариты или вес автотранспортного средства, следующего без груза

или с грузом, а также весовые нагрузки на ось превышают установленные на территории государства другой Договаривающейся Стороны нормы, а также при перевозке опасных грузов.

2. Если указанное в пункте 1 настоящей Статьи специальное разрешение предусматривает движение автотранспортного средства по определенному маршруту, перевозка должна осуществляться по этому маршруту.

СТАТЬЯ 8

1. Перевозки, предусмотренные настоящим Соглашением, могут выполняться только перевозчиками, которые в соответствии с законодательством своего государства имеют право осуществлять международные перевозки.

2. Автотранспортные средства, выполняющие международные перевозки, должны иметь регистрационный и отличительный знаки своего государства.

СТАТЬЯ 9

1. Перевозчику не разрешается осуществлять перевозки пассажиров и грузов между двумя пунктами, расположенными на территории государства другой Договаривающейся Стороны.

2. Перевозчик может осуществлять перевозки с территории государства другой Договаривающейся Стороны на территорию третьего государства, а также с территории третьего государства на территорию государства Договаривающейся Стороны по специальному разрешению компетентного органа другой Договаривающейся Стороны.

СТАТЬЯ 10

1. Водитель автобуса или грузового автомобиля должен иметь национальное или международное водительское удостоверение, соответствующее категории управляемого им автотранспортного средства, и национальные регистрационные документы на автотранспортное средство.

2. Разрешение и другие документы, которые требуются в соответствии с положениями настоящего Соглашения, должны находиться при автотранспортном средстве и предъявляться по требованию компетентных контролирующих органов.

СТАТЬЯ 11

1. Перевозчики, осуществляющие перевозки пассажиров и грузов, уплачивают на территории государства другой Договаривающейся Стороны дорожные сборы в соответствии с законодательством этого государства.

2. Компетентные органы Договаривающихся Сторон могут на условиях взаимности предусматривать частичное или полное освобождение от дорожных сборов, указанных в пункте 1 настоящей статьи, за исключением перевозок предусмотренных в пункте 1 статьи 7 настоящего Соглашения.

СТАТЬЯ 12

1. При выполнении перевозок на основании настоящего Соглашения будут освобождаться от таможенных пошлин, налогов и разрешений ввозимые на территорию государства другой Договаривающейся Стороны:

а) горючее, находящееся в предусмотренных для каждой модели автотранспортного средства емкостях, технологически и конструктивно связанных с системой питания двигателя и установленных заводом-изготовителем;

б) смазочные материалы в количествах, необходимых для употребления во время перевозки;

в) запасные части и инструменты, предназначенные для ремонта автотранспортного средства, выполняющего международную перевозку.

2. Неиспользованные запасные части подлежат обратному вывозу, а замененные запасные части должны быть вывезены из страны или уничтожены либо сданы в порядке, установленном на территории государства соответствующей Договаривающейся Стороны.

СТАТЬЯ 13

Перевозки, выполняемые на основании настоящего Соглашения, осуществляются при условии обязательного страхования гражданской ответственности. Перевозчик обязан заранее застраховать каждое автотранспортное средство, выполняющее указанные перевозки.

СТАТЬЯ 14

В отношении пограничного, таможенного и санитарного контроля будут применяться положения международных договоров, участниками которых являются обе Договаривающиеся Стороны, а при решении вопросов, не урегулированных этими договорами, будет применяться законодательство государства каждой из Договаривающихся Сторон.

СТАТЬЯ 15

Пограничный, таможенный и санитарный контроль будет осуществляться вне очереди в следующих случаях:

- при перевозках тяжелобольных;
- регулярных перевозках пассажиров автобусами;
- при перевозках животных и скоропортящихся грузов.

СТАТЬЯ 16

Перевозчики государств Договаривающихся Сторон обязаны соблюдать законодательство и правила дорожного движения государства, на территории которого находится автотранспортное средство.

СТАТЬЯ 17

1. В случае нарушения перевозчиком положений настоящего Соглашения компетентные органы государства, где зарегистрировано автотранспортное средство, обязаны по просьбе компетентных органов другого государства, в котором нарушение имело

место, независимо от законодательства своего государства выполнить одно из следующих мероприятий:

- а) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение;
- б) сделать перевозчику-нарушителю предупреждение о том, что в случае повторения нарушения к нему будут применены меры, предусмотренные подпунктом "в" настоящего пункта;
- в) отменить на определенный срок либо аннулировать разрешение на перевозки, выданное на основании настоящего Соглашения.

Компетентные органы другой Договаривающейся Стороны должны быть извещены о принятых мерах.

2. Положения настоящей статьи не исключают применения санкций, предусмотренных законодательством, действующим в государстве, на территории которого было совершено нарушение.

СТАТЬЯ 18

1. В целях выполнения положений настоящего Соглашения компетентные органы Договаривающихся Сторон создадут смешанную комиссию, которая будет собираться не реже одного раза в год.

2. Применение настоящего Соглашения осуществляется в соответствии с положениями Протокола, являющегося неотъемлемой частью настоящего Соглашения.

СТАТЬЯ 19

Вопросы, не урегулированные настоящим Соглашением, а также международными договорами, участниками которых являются обе Договаривающиеся Стороны, будут решаться согласно законодательству государства каждой Договаривающейся Стороны.

СТАТЬЯ 20

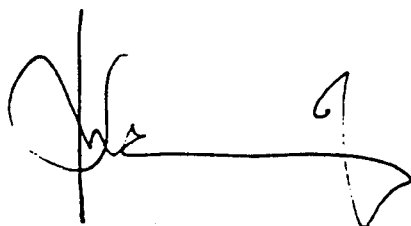
Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязательств Договаривающихся Сторон, вытекающих из других заключенных ими международных договоров.

СТАТЬЯ 21

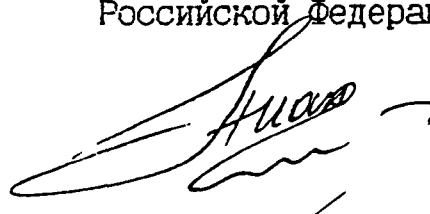
Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении 30 дней с даты последнего письменного уведомления о выполнении Договаривающимися Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу, и будет оставаться в силе до истечения 90 дней с даты, когда одна из Договаривающихся Сторон направит письменное уведомление другой Договаривающейся Стороне о своем желании прекратить его действие.

Совершено в г.Варшаве 30 августа 1996 г. в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Республики Польша

За Правительство
Российской Федерации

Протокол
о применении Соглашения между Правительством
Республики Польша и Правительством Российской Федерации
о международном автомобильном сообщении

В отношении применения Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о международном автомобильном сообщении, подписанного в г.Варшаве 30 августа 1996 г., достигнута договоренность о нижеследующем:

1. В указанном Соглашении под компетентными органами следует понимать:

с Польской Стороны - Министерство транспорта и морского хозяйства Республики Польша;

с Российской Стороны - Министерство транспорта Российской Федерации.

2. Каждое разрешение, предусмотренное пунктом 4 статьи 4 и статьей 5 указанного Соглашения, действительно без исключения в отношении двусторонней и транзитной перевозки туда и обратно.

Разрешения, предусмотренные статьей 5 Соглашения, не освобождают перевозчиков и владельцев грузов от обязанности получить необходимые в соответствии с внутренним законодательством каждой страны таможенные разрешения на грузы.

3. В отношении пункта 2 статьи 8 указанного Соглашения прицепы и полуприцепы могут иметь регистрационные и отличительные знаки других государств при условии, что грузовые автомобили или автомобильные тягачи будут иметь регистрационный и отличительный знаки Республики Польша и Российской Федерации.

4. Каждая Договаривающаяся Сторона будет содействовать своевременному получению виз для водителей автотранспортных средств, осуществляющих перевозки в соответствии с Соглашением, а также для других членов экипажа.

5. Действие подпункта "а" пункта 1 статьи 12 указанного Соглашения распространяется на горючее, находящееся в емкостях, установленных заводом-изготовителем только на автомобилях или автомобильных тягачах, а также на горючее, находящееся в емкостях, установленных на прицепах или полуприцепах, и предназначенное для работы холодильных установок рефрижераторов.

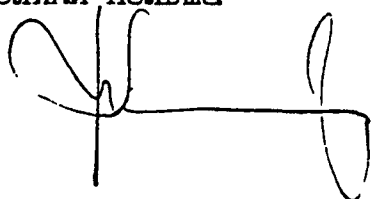
6. В статьях 14 и 15 настоящего Соглашения под термином "санитарный контроль" следует понимать санитарный, ветеринарный, а также фитосанитарный контроль.

7. Бланки разрешений, предусмотренных Соглашением, передаются компетентными органами Договаривающихся Сторон друг другу бесплатно.

Настоящий Протокол является неотъемлемой частью Соглашения.

Совершено в г. Варшаве 30 августа 1996 г. в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Республики Польша

За Правительство
Российской Федерации

ПРОТОКОЛ

о внесении изменений и дополнений в Соглашение между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о международном автомобильном сообщении и Протокол о его применении

Правительство Республики Польша и Правительство Российской Федерации согласились внести в Протокол о применении Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о международном автомобильном сообщении, подписанного в г. Варшава 30 августа 1996 г., следующие изменения и дополнения:

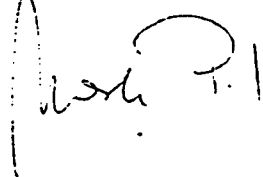
1. Во изменение пункта 1 Протокола о применении указанного Соглашения под компетентными органами следует понимать:
с Польской Стороны - Министра инфраструктуры Республики Польша;
с Российской Стороны - Министерство транспорта Российской Федерации.
В случае изменения названия этих органов Стороны уведомляют друг друга по дипломатическим каналам.
2. Дополнить пункт 2 Протокола следующим абзацем:
«В целях достижения паритета в осуществлении перевозок грузов в/из третьих государств количество специальных разрешений, предусмотренных пунктом 2 статьи 9 указанного Соглашения, определяется в зависимости от годового контингента разрешений на двусторонние и транзитные перевозки, предусмотренного пунктом 3 статьи 5 указанного Соглашения».
3. Пункт 5 Протокола изложить в следующей редакции:
«Действие подпункта «а» пункта 1 статьи 12 указанного Соглашения распространяется на ввоз и вывоз горючего, находящегося в емкостях, установленных заводом-изготовителем:
на автотранспортных средствах при перевозке грузов, в объеме, не превышающем 200 литров, а также на прицепах и

полуприцепах, оснащенных холодильными установками рефрижераторов, в объеме, не превышающем 200 литров на автотранспортных средствах при перевозке пассажиров, в объеме, не превышающем 600 литров».

Настоящий Протокол вступает в силу с даты последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу, и является неотъемлемой частью Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о международном автомобильном сообщении от 30 августа 1996 г. и Протокола о его применении.

Совершено в г. Санкт-Петербурге "11" сентября
2003г. в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Республики Польша

За Правительство
Российской Федерации

